

Manifest del Dia Internacional de l'Educació Social: "Transformem vides, exigim condicions"

L'educació social és una professió de 10. Estem presents en múltiples àmbits de la vida quotidiana, amb projectes i intervencions que transformen la realitat de manera tangible.

Cada dia acompanyem infants que aprenen a compartir i a expressar-se a l'escola bressol, ajudant-los a descobrir el món i a construir relacions positives. A les escoles, treballem amb adolescents perquè trobin els seus propis camins, aprenguin a resoldre conflictes i puguin afrontar els reptes del dia a dia amb confiança. Als centres cívics i espais de lleure, organitzem activitats que permeten a la ciutadania participar, créixer i sentir-se part de la comunitat. Acompanyem persones que necessiten suport per desenvolupar projectes de vida i impulsar els seus talents, sense que això depengui només de situacions de vulnerabilitat. També estem presents als serveis socials, centres d'acollida, centres sanitaris i penitenciaris, treballant perquè les persones puguin accedir a oportunitats, drets i experiències que enforteixin la seva vida i la de la comunitat.

No som aquí només per reaccionar davant de dificultats. **Som aquí per construir futurs possibles**, perquè la nostra tasca crea bases sòlides que han de permetre que, algun dia, la nostra presència ja no sigui necessària. **La nostra feina transforma vides i comunitats**, amb professionalitat, empatia i compromís, encara que massa sovint passi desapercebuda.

Però, tot i la importància del nostre treball, la realitat de la professió continua sent poc compatible amb un projecte de vida estable i digne. Ja ho dèiem a la presentació de l' : de cada deu professionals, més de sis treballen en serveis públics externalitzats, amb salaris baixos i poc marge de creixement professional. Un de cada tres ha buscat estabilitat a l'administració pública en els darrers tres anys, i un de cada cinc necessita més d'una feina per arribar a final de mes. **Aquesta inestabilitat empeny molts professionals a abandonar la professió**: més del 50% de les baixes al CEESC el 2023 van ser per aquest motiu.

Aquesta manca de reconeixement també es reflecteix en decisions polítiques i administratives que menystenen la nostra tasca. La retallada de places d'educadores i educadors socials a les escoles o l'eliminació de la nostra figura a

les ludoteques de la Generalitat són dos exemples actuals i clars d'una mirada que no aposta per la prevenció ni per la promoció comunitària. Aquestes mesures no només debiliten la professió, sinó que empobreixen les oportunitats educatives i socials de tota la ciutadania.

La formació universitària ens prepara, tot i que sovint no s'ajusta del tot a la realitat del dia a dia. Per això és imprescindible **garantir una formació contínua i especialitzada** que permeti als professionals actualitzar-se i respondre a les noves necessitats socials. Aquesta formació, però, massa sovint recau en l'esforç i la butxaca dels mateixos professionals, tot i que treballem dins de sistemes de protecció públics. La dada preocupant és que **un 36,6% dels professionals afirma que no tornaria a cursar Educació Social**, principalment per la manca de sortides laborals (46%). Malgrat ser una professió majoritàriament feminitzada (79,4% dones), la **bretxa salarial encara és del 5,46%**, recordant-nos que queda molt per avançar en equitat.

Un altre aspecte alarmant és la seguretat i el benestar al lloc de treball: gairebé un de cada tres professionals ha patit assetjament o violència laboral, incloent conductes violentes, agressions verbals i aïllament social, i **un 28% ha requerit atenció sanitària** per aquestes situacions. **Aquesta dada evidencia la necessitat urgent de garantir entorns laborals segurs i protocols clars** per protegir qui fa possible l'educació social.

No podem continuar sostenint la nostra professió sobre la precarietat i la invisibilitat. La societat ens necessita reconeguts i reconegudes. Per això, avui, **Dia Internacional de l'Educació Social**, reivindicuem condicions laborals dignes i estables, protocols de seguretat efectius, formació ajustada a les necessitats reals i un reconeixement social que reflecteixi el valor del que fem. Defensem la visibilitat de l'educació social, la participació activa dels professionals i la possibilitat de construir un futur millor per a tots i totes, sense deixar ningú enrere.

El que som és gràcies a totes les persones amb qui treballem. **Som una professió de 10 i, per això, reclamem també un reconeixement i unes condicions de 10.** Només així podrem continuar transformant vides i comunitats, i contribuir a la societat de 10 que totes i tots mereixem.